

РЕШЕНИЕ

№38

гр. Перник, 09 февруари 2012 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на двадесет и пети януари, две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: 1.СТЕФАН СТАНЧЕВ
2.ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря Т.М. и с участието на представител на Окръжна прокуратура - Перник - прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от председателя Георгиев КНАХД №3 по описа за 2012 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на К.Т.К. ***, против решение №1096/16.12.2011 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №919 по описа на съда за 2011 г. С атакувания съдебен акт е потвърдено наказателно постановление (НП) №2499/17.05.2011 г. на Началник група в сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР - Перник, издадено срещу жалбоподателя за нарушение по чл. 21, ал. 2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), като е постановено да бъдат наложени административни наказания „глоба“ в размер на 450 (четиристотин и петдесет) лв. и „лишаване от право“ да управлява МПС за срок от 3 (три) месеца на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП.

В жалбата се съдържат твърдения за незаконосъобразност и необоснованост на обжалваното решение. Съдържа се оплакване за наличие на процесуални пропуски, допуснати в хода на производството пред районния съд, както и се твърди, че с решението е подхвърлено едностранно при преценката на доказателствата, като не са обсъдени доводите на жалбоподателя. От настоящия съд се иска да отмени първоинстанционното решение и да се произнесе по съществото на спора, като отмени процесното наказателно постановление. Прави се искане за присъждане на разносните по делото.

Касационният жалбоподател в съдебно заседание не се явява, и не се представлява.

Ответникът по жалбата, ОД на МВР – Перник, сектор „ПП“ не се явява, не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Представителят на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е неоснователна, а атакуваното решение – правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Административен съд – Перник, след като взе предвид становищата на страните и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, намира жалбата за основателна, като мотивите за това са следните:

Относно твърдяната от жалбоподателя „необоснованост“ на първоинстанционното решение следва да се отбележи, че такова касационно основание не е сред изброените в чл. 348, ал. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2, предл. 1 от ЗАНН. Колкото до необоснованост, като резултат от допуснато съществено процесуално нарушение при събирането и преценката на доказателствата, допуснато в хода на производството пред първата съдебна инстанция, настоящият съд намира за основателни оплакванията на жалбоподателя, като не споделя изводите на първоинстанционния съд и в този смисъл смята касационната жалба за основателна по следните съображения:

Районният съд е възприел фактическата обстановка по делото от данните внесени чрез АУАН и издаденото въз основа на него НП; заповед на Министър на вътрешните работи за определяне на длъжностни лица от МВР, които да съставят актове, да издават НП и да осъществяват контролна дейност по ЗДвП; протокол от оторизирана лаборатория за проверка на средствата за измерване, използвани от служителите в сектор „ПП“ към ОД на МВР – Перник; обяснения на свидетеля по АУАН, на актосъставителя и на двама свидетели на страната на жалбоподателя: неговата съпруга и негова съседка, пътували в автомобила. Протоколно определение на съда, във връзка с необходимост от прилагане към материалите по делото на разпечатка от показанията на техническото средство, с което е установено нарушението от съответната дата, административнонаказващият орган не е изпълнил, като е посочил, че поради техническа невъзможност данните от дата 07.05.2011 г. на Радар ТР 4Д №329 не са въведени в електромагнитния носител.

Въз основа на тези събрани по делото доказателства районният съд е приел за безспорно установено, че на 07.05.2011 г. в гр. Перник, К.К. управлява автомобил със скорост от 120 km/h при въведена с пътен знак В-26 забрана за движение със скорост, надвишаваща 60 km/h. Нарушението е установено от служители на сектор „ПП“ към ОД на МВР – Перник при използване на техническо средство – скоростомер – Трафик Радар ТР4Д с инвентарен №329, регистриращо дата, час и скорост

на движение. Въз основа на данните от радара на водача е съставен акт, на основание който е издадено процесното НП.

За да установи това от фактическа страна районният съд е приел, че представените и събрани пред него доказателства по делото изясняват всестранно и пълно всички релевантни за делото обстоятелства. Поради тези изводи описаното в АУАН и НП нарушение на ЗДвП е прието за доказано по безсъмнен и категоричен начин. От правна страна актовете обективизирали административнонаказателното производство са приети за законосъобразни, като издадени от компетентни органи, в необходимата форма и без допуснати съществени процесуални нарушения, които да засягат правото на защита на наказаното лице или опорочаващи ги в друга степен, така че да са основание за отмяна или изменение.

Настоящия съд не споделя изводите на първата инстанция относно безсъмнената доказаност на факта на извършване на нарушение по ЗДвП, свързано с превишаване на разрешена скорост за движение, поради което е налице допуснато съществено процесуално нарушение във връзка с процеса на доказване, ограничило правото на защита на наказаното лице.

Основен елемент от фактическия състав на процесното нарушение е движение със скорост, надвишаваща с повече от 50 km/h определена нормативно стойност от 60 km/h, в населено място. Регистрирането на този факт може да бъде извършено единствено с техническо средство, признато от закона за одобрен тип, което трябва да бъде технически изправно и преминало последваща периодична проверка. Разпечатката от това техническо средство е необходимо да бъде приложена като доказателство по административнонаказателната преписка, особено в производството пред съд, където правилото на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП не важи. В преценката си дали да издаде наказателно постановление административнонаказващият орган се основава на фактическите констатации в акта за установяване на административно нарушение, които при условията на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП и в рамките на производството по налагане на административно наказание се считат за верни до доказване на противното. И тъй като редовно съставения АУАН се ползва с такава доказателствена сила в производството по налагане на административно наказание, в случаите, в които се иска опровергаване на фактическите установявания пред съд, е наложително да се съберат всички съществуващи доказателства. АУАН е оборим с допустими доказателствени средства, каквото е и разпечатката, съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 15 от ЗДвП. А в производството пред съда тежестта на доказване е за административнонаказващия орган, за обвинението, със служебното съдействие на съда. Същият следва да обоснове всички описани във връзка с нарушението обстоятелства, защото пред съда АУАН и НП нямат презумптивна доказателствена стойност. Тук фактът на извършване на вмененото нарушение от посоченото в акта и НП лице, подлежи на ново доказване. Така указва и в чл. 14, ал. 2 Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК), чиито разпоредби се прилагат субсидиарно, съгласно препратката на чл. 84 от ЗАНН и който гласи, че доказателствата и средствата за тяхното установяване не могат да имат предварително определена сила.

Настоящият съдебен състав смята, че пред първоинстанционния съд не са събрани достатъчно и безспорни доказателства, които да водят до безсъмнен извод за осъществен състав на нарушение по ЗДВП в хипотеза на превишаване разрешената скорост на движение в населено място, конкретно със стойност повече от 50 km/h над допустимата указана в точни до километър параметри. Следва да се държи сметка и че размера на наказанието „глоба“ при превишение с над 50 km/h какъвто е настоящия случай, подлежи на следваща индивидуализация при всеки 5 km/h над тези 50 km/h. По делото не е приложена разпечатка от техническото средство Радар ТР 4D, данните от която са нужно доказателство за установено движение с несъобразена скорост на определена дата и в определен час. Така съдът, първоначално сметнал за нужно прилагането на този документ, е направил изводите си без съпоставяне на данните в АУАН и НП с разпечатка от радара и въпреки възражението на жалбоподателя. При дадени от актосъставителя и свидетеля по акта обяснения пред съда, че не си спомнят за случая, както и твърденията на свидетелите на страната на жалбоподателя, че лицето не е карало с висока скорост и че автомобилът им е бил изпреварен от друг автомобил с висока скорост, районният съд все пак е приел за безспорно установено и доказано, че именно жалбоподателят е извършител на нарушението, както и че е извършил нарушение с точно тези стойности на превишаване на скоростта. Наистина жалбоподателят е подписал акта без възражения, но това не следва да се тълкува в негова тежест. Дори при липса на възражения по АУАН не следва да се приема, че нарушителят е съгласен с констатациите в него.

Извода на настоящия състав е, че по делото липсват каквито и да е доказателства в подкрепа тезата на административно-наказващия орган.

Във връзка с направеното от процесуалния представител на жалбоподателя искане, за присъждане на направените по делото същото е неоснователно. Независимо от изхода на делото, предвид ТР №2 по Т.Д. № 7/2008 г. на Върховен административен съд на РБ, административните съдилища не присъждат разноси в производствата по касационни жалби срещу решенията на районните съдилища по административнонаказателни дела. Съгласно мотивите на тълкувателното решение, с оглед действащата разпоредба на чл. 84 от ЗАНН за субсидиарно приложение на НПК, при разглеждане на касационните жалби редът на АПК, относно правилата на касационното производство следва да се прилага ограничително, тъй като препратката на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН към глава XII от АПК касае само процесуалният ред, по който се развива касационното производство пред Административния съд и доколкото не противоречи на НПК. На основание разпоредбата на чл. 130, ал. 2 от Закона за съдебната власт тълкувателните решения и постановления на ВАС и ВКС са задължителни за органите на съдебната власт. Поради това искането следва да бъде оставено без уважение.

Предвид гореизложеното Административен съд – Перник намира, че решението на Районен съд – Перник е постановено при неправилна преценка на събраните доказателства.

Мотивиран така и на основание чл. 221от АПК,
Административен съд – Перник:

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение №1096/16.12.2011 г. на Районен съд – Перник,
постановено по НАХД №919 по описа на съда за 2011 г. , като
ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наказателно постановление №2499/17.05.2011 г. на
Началник група в сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР –
Перник, издадено срещу К.Т.К. за нарушение по чл. 21, ал. 2 от
Закона за движението по пътищата.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на жалбоподателя за
присъждане на разноски.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и
протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.